

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 27.11.2023 r.

Poz. 5185

Uchwała Nr 155/g116/P/23

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku

z dnia 23 listopada 2023 r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 1325), art. 91 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.), art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 70) - Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku po rozpoznaniu uchwały Nr LXXVII/632/23 Rady Miasta Kościerzyna z dnia 25 października 2023 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2024 rok

stwierdza w badanej uchwale nieistotne naruszenie prawa polegające na nieprecyzyjnym określeniu przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości w zakresie budynków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Uzasadnienie

W dniu 27 października 2023 r. wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku uchwała Nr LXXVII/632/23 Rady Miasta Kościerzyna z dnia 25 października 2023 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2024 rok, natomiast w dniu 23 listopada 2023 r. była przedmiotem badania przez Kolegium tut. Izby.

Analiza treści powyższej uchwały wskazuje, że jest ona obarczona wadą o charakterze nieistotnego naruszenia prawa.

Kolegium tut. Izby ustaliło, że w § 1 pkt 2 badanej uchwały Rada Miasta określiła stawkę podatku od nieruchomości dla *"budyneków lub ich części związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, oraz od części budynków mieszkalnych zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej"*.

Tymczasem z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, że rada gminy, w drodze uchwały, określa wysokość stawek podatku od nieruchomości, z tym że stawki te nie mogą przekroczyć rocznie *od budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej* aktualizowanej corocznie stawki maksymalnej.

Ustalając zatem stawki podatku od nieruchomości obowiązujące w roku 2024, Rada Miasta zastosowała przywołany wyżej przepis art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, pomijając zapis: *"od budynków mieszkalnych"*.

Z uwagi na powyższe, w ocenie Kolegium tut. Izby, Rada Miasta w sposób nieistotny naruszyła przepis art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych,

zobowiązujący radę gminy do ustalenia stawki podatku od nieruchomości dla wymienionego w tym przepisie przedmiotu opodatkowania w sposób ściśle w nim określony, tj. poprzez przytoczenie całego opisu przedmiotu opodatkowania.

Wskazane powyżej postanowienia uchwały, niezależnie od tego, że naruszają art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b ww. ustawy, mogą prowadzić do trudności w zakresie jej stosowania.

Podkreślić należy, że ustawodawca w sposób precyzyjny określił przedmioty opodatkowania podatkiem od nieruchomości. W konsekwencji cechy przedmiotu opodatkowania nie mogą być określone w sposób dowolny, lecz rada gminy musi ściśle przestrzegać zakresu upoważnienia ustawowego. W ocenie Kolegium tut. Izby uchwała rady gminy powinna każdorazowo precyzować stawki podatkowe wraz z opisem przedmiotu opodatkowania tak, żeby adresaci regulacji w niej zawartych nie mieli wątpliwości co do zawartych w niej zapisów. Kolegium tut. Izby podkreśla, że badana uchwała, będąca - w myśl art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym - aktem prawa miejscowego, kierowanym do ogółu odbiorców, powinna być zredagowana w sposób czytelny, zrozumiały i precyzyjny (por. wyrok WSA w Lublinie z dnia 19 września 2008 r., sygn. akt II SA/LU 485/08, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 12 października 2005 r. sygn. akt II SA/Wr 385/05). Ponadto, zgodnie z przepisami § 6 w związku z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 283), przepisy aktów normatywnych redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy.

Ze względu na to, że Rada Miasta może do końca bieżącego roku doprecyzować ww. przedmiot opodatkowania poprzez uwzględnienie całej treści cytowanego wyżej przepisu, Kolegium tut. Izby uznało, że powyższa nieprawidłowość stanowi nieistotne naruszenie prawa.

Jednocześnie Kolegium Izby podkreśla, że stwierdzenie nieistotnego naruszenia prawa przez organ nadzoru nie zwalnia Rady Miasta z obowiązku usunięcia stwierdzonej nieprawidłowości i ustalenia stawek podatku od nieruchomości wraz z opisem przedmiotu opodatkowania w sposób ściśle określony w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych.

Mając powyższe na uwadze Kolegium tut. Izby postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

Postępowanie sądowe jest wolne od opłat sądowych.

Przewodnicząca Kolegium

Luiza Budner - Iwanicka

Prezes

Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku